

POEMES A **TÀPIES**

**Poemes de Jordi Carrió
Gravat d'Antoni Tàpies
Pòrtic de Feliu Formosa**

Versions:

Heike van Lawick, alemany

D. Sam Abrams, anglès

Mostafa Shaimi, àrab

José Corredor-Matheos, castellà

Pere Verdaguer, francès

M. Sofia Chiaraviglio, italià

Mercè Altimir – Minoru Shiraishi, japonès

Disseny gràfic:

Enric Satué

Marc Cuixart / Murtra edicions

***Només en el buit resideix allò
que és veritablement essencial.***

Laotsé

**(*El llibre del Te*, Okakura Kakuzo.
Traducció de Carles Soldevila)**

Tot passa en el silenci.

Plotí, Ennèades, III.8.5

(*El silenci*, Carles Duarte)

Tenim fam d'absolut.

Antoni Tàpies.

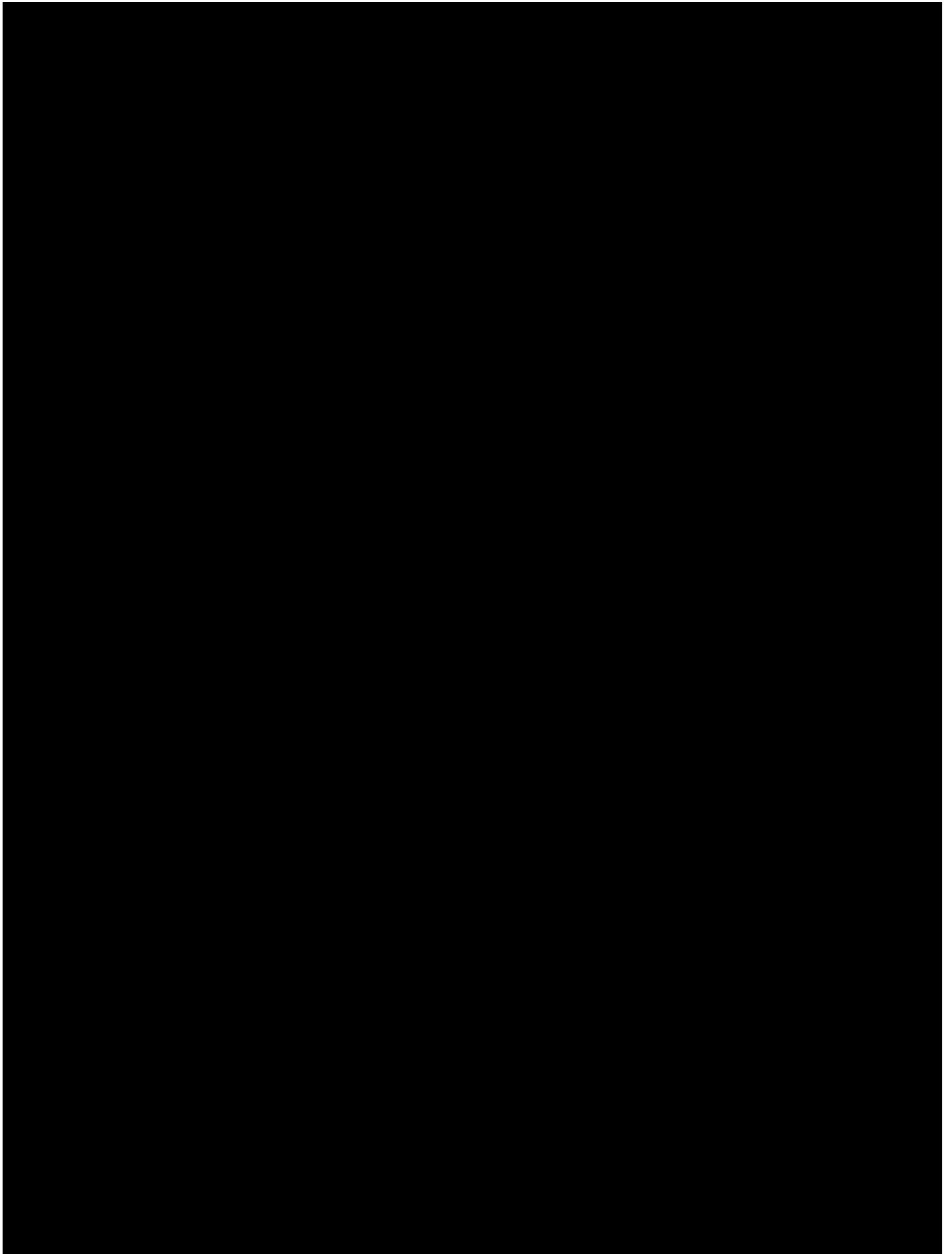
W

G

C

+

Fogues

PÒRTIC

1

Una mà sàvia extreu del caos estímuls per al poeta. Del magma que emergeix d'uns territoris i uns temps remots –i que constantment es concreta en símbols cada vegada més propers- en surt també aquest oscil·lar entre el *no-res* i l'*escomesa conta el no-res*. Allò que fa molts anys ens va permetre d'explicar-nos un món que ja existia dins les nostres profunditats més íntimes es fusiona amb allò que ara ens obre *noves portes al futur*.

2

Un anar i tornar. Amb el mot que culmina. Com el pintor que té al terra, davant seu, la superfície d'on anirà sorgint el seu univers, i va i ve, avança i retrocedeix, s'enretira i s'apropa, juga amb l'atzar sense excloure el càlcul, així mateix la *fam d'absolut* del poeta indaga en uns resultats que el fan arriscar-se a obrir camins nous *amb el peu nu i la mà oberta*. Punts de partida per al mot necessari, imprescindible.

i 3

Entre el metafòric i el matèric, s'arriba a la conjunció capaç de dur-nos sempre més enllà en l'*amor, a mort*.

Feliu Formosa

Tots els afanys del món

**Afany del foc,
anhel de la foguera,
la flama més ardent
demà serà de cendra.**

**Ets on eres. Aquietat
el temps, el silenci fulgura.**

**Només la presència
d'aquest instant
i els signes que abasta:**

**L'u.
El peu. L'ull. La creu.
La a.
El cor. La t. La mà.**

**Bevem a glops la llum
d'un cel esventrat
i a la sentor de la fosca
neixen corriols i tarteres.**

**Tothora arrisques
a obrir-nos camins
amb el peu nu
i la mà oberta.**

**Al teu pas,
tots els afanys del món,
penyores vermelles.**

Terra

**Són tots,
els noms convocats
a treballar la terra.
Sols la terra és destí.**

**Heus ací un cant
d'alfabets mil-lenaris,
paraules pures,
signes d'esteles.**

**Del diàleg entre la femta i la terra
neix l'himne de les sements,
esclata el mot
contra la mort.**

Amor, a mort

No hi ha temps per al temps,
tot neix quan mor i mor quan neix.

A la memòria de l'inici,
tot amor és el primer.

En l'oblit final,
tota mort és la primera mort.

Vida i mort
no són aparences:

passada la prova de l'existència
s'amuntega, la mort, als ossaris dels segles.

Això
no és cap lament.

Alimentes l'esperança
i el temps es fa espai:

la distància entre el no-res i el ser,
amor, a mort,
el menys i el més.

Gran porta

Zero no és u. Conec el senyal que obre la Gran Porta sense pany ni clau. Anomeno la paraula vida i esdevé una escomesa contra el no-res. ¿És interior o exterior l'altre costat? Anomeno la paraula amor. Tot és ara. La Gran Porta preserva la presència i el buit, el silenci i el cant, el goig i el dolor, la foscor i la llum. S'hi entra i se'n surt amb les mans buides. Tot és ara. Acomplert el temps donat, més enllà de l'abast de l'espai, més enllà de la presència de les coses, entraré a l'estança on les paraules m'esperen i triaré la paraula mort. Finalment, el no-res s'esdevindrà.

La matèria dels ulls

**Ningú no sent el cant auroral
entre els negres esculls,
enmig de l'aspra tenebra?**

**No consentirem el sacrifici de la llum
a l'alta nit dels somnis. No deturarem
el pas mentre l'ànima ens meni.**

**Guerrers nocturns sense nom,
fa deu mil anys que sentim el batec de la sang
i la remor de les passes al cor de la nit.**

**Malgrat que caminem amb els peus sagnants,
malgrat que als ulls ens pesi la foscor
i tinguem closes les parpelles, tant se val.**

**Encara disposem del bastó del cec,
duem al front la memòria de l'origen
i coneixem, a ulls clucs, els paranys del camí.**

**Som. I, tot i que de fa temps ens anunciïn
que l'aliança entre la llum i la matèria dels ulls
ha estat abolida, caminem. Tenim fam d'absolut.**

La ferida del temps

Cap ventada no s'endú el matoll arrapat a la roca. El teu no és un art d'evasió cap al cel. Lluny del fals misticisme i de l'esperit immortal, fas del teu vol un vol més alt. És un art arrelat a la terra. Un art carnal, de cos present. De compromís amb el temps que passa, amb el que més ençà i enllà del coneixement esdevé primordial. L'atzar fa girar el calidoscopi del temps. Empès pels dubtes, cerques de sempre, en la ferida del temps present, la profunditat, la virtut, la condició humana essencial, el silenci, el buit. Així has il·luminat la gran porta oberta al transcendent. Així ens obres noves portes al futur. Així.

La contemplació del mur

**Crec en l'home, en l'obra
de l'home innocent, en el rastre humà
i el cant humil de la matèria.**

**En la mà que esgarrapa el mur,
i observo, en silenci, com ha cedit
el lloc al silenci de les coses.**

La vida són uns quants senyals.

**Sóc aquí per un instant, del no-res al no-res,
i en la contemplació del mur l'esperit guia l'ull:
de la nuesa sorgeix un sentiment d'eternitat,
la visió de la llum interior, l'elevació dels sentits.**

**Aquestes paraules no amaguen cap tramaioia:
la boira s'alça entre teles i bastidors,
les cadires omplen les parets i el teulat
i tot l'espai esdevé un laberint d'alzines.**

**Fas la llei que capgira la gravetat:
la mà no s'atura al cim del vol,
per llits i murs s'enfilen les petjades
i amb quatre sagetes, alces el nom llibertat.**

**Des de la muntanya d'ametistes
descarnes el passat,
desembosques el present
i sotges el futur.**

7 Poemes a Tàpies

La carpeta conté set poemes de Jordi Carrió, un gravat d'Antoni Tàpies i un pòrtic de Feliu Formosa.

Les traduccions als set idiomes que s'hi presenten han estat realitzades per Heike Van Lawick (alemany), Sam Abrams (anglès), Mostafa Shaimi (àrab), José Corredor-Matheos (castellà), Pere Verdaguer (francès), M. Sofia Chiaraviglio (italià) i Mercè Altimir i Minoru Shiraishi (japonès).

El disseny gràfic és creació d'Enric Satué.

L'edició del gravat s'ha portat a terme al taller de *Murtra Edicions* sota la direcció de Jordi Rosés i l'estampació sota la direcció de Pilar Lloret. Les tècniques emprades han estat l'aiguafort i el verní-s tou.

L'edició ha estat a cura de Marc Cuixart i *Murtra Edicions* i Mireia Vidal-Conte hi ha col·laborat com a assistent d'edició.

Se n'ha fet el tiratge següent: 35 exemplars numerats de l'1/35 al 35/35 amb el gravat original signat a mà per l'artista, i 84 exemplars numerats de l'1/84 al 84/84 amb el gravat original signat en planxa.

El gravat s'ha estampat sobre paper Somerset de 34,5 x 28 cm, i de 250 grs. a una tinta i el text ha estat estampat en serigrafia sobre paper Somerset de color negre de 250 grs. Tot contingut en una carpeta de paper Somerset de 350 grs.

El text s'ha imprès al taller IMPSER, Serigrafia Girona SL.

La carpeta ha estat realitzada per D3D, disseny tres dimensions.

Barcelona, 2007

Marc Cuixart / Murtra edicions